

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 223/03-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., CSc., N. Z., vo veci porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch, Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Nových Zámkoch, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch a mesta Nové Zámky – mestskej polície v súvislosti s trestným konaním vedeným na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru v Nových Zámkoch pod sp. zn. ČVS: OUV-508/10-2001 Št a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., CSc., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. augusta 2003 doručená sťažnosť Ing. M. P., CSc., N. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry

v Nových Zámkoch, Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Nových Zámkoch, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch a mesta Nové Zámky – mestskej polície v súvislosti s trestným konaním vedeným na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru v Nových Zámkoch pod sp. zn. ČVS: OUV-508/10-2001 Št.

Doplňujúcim podaním z 13. októbra 2003 doručeným ústavnému súdu 16. októbra 2003 sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu.

Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 223/03-19 z 10. decembra 2003 bolo rozhodnuté, že sa žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovuje. Zároveň ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote desiatich dní predložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom, s tým, že inak bude jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Uznesenie ústavného súdu obsahujúce aj výzvu na predloženie splnomocnenia pre advokáta sťažovateľ prevzal 12. januára 2004, a preto lehota uplynula 22. januára 2004.

Sťažovateľ podaním z 23. januára 2004 doručeným ústavnému súdu 27. januára 2004 opakovane požiadal o ustanovenie právneho zástupcu, pričom v dôvodoch tejto žiadosti polemizuje so závermi uvedenými v uznesení ústavného súdu.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu nepredložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

K tomu ústavný súd navyše poznamenáva, že nebolo dôvodu znova rozhodovať o opakovanej žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, keďže o tejto otázke ústavný súd už predtým právoplatne rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2004